

fig, dog forrente mere end den Sum, det Offentlige har sat deri. Hvad de 20 eller 30 Boutiksindretninger angaaer, som ere paatentte at opføres, hvortil der er foreslaaet at bevilge 11,000 Rbd., da er det Noget, som slet ikke hidtil har været kjendt udenfor Toldboden, uden i en simpel Stil, og jeg troer, at naar man nu vilde overdrage det til Private, saa vilde man kun faae et saa ringe Udbytte deraf, at det senere vilde findes, at de Private, som vare gaaede ind derpaa, havde gjort en altsfor fordeelagtig Handel, saa at jeg troer, at det Offentlige kun vil bære sig saa rigtigt ad som muligt og skaffe sig selv en meget betydelig Indtægt ved selv at overtage denne Entreprise.

J Henseende til den ærede Ordførers Udtalelse om Dampskibsarten, og den Sum, som dertil var udkastet, da tør jeg ogsaa i Almindelighed erklære mig enig i den Anskuelse, at det ordentligviis ikke kan findes rigtigt, at et af Regjeringen begjert Beløb i et bestemt Tiemed ved Ændringsforslag af enkelte Medlemmer endvidere forhøies; men jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at Forholdet er noget forskjelligt, og naar den Forhøielse, som er foreslaaet, ikke fremtræder udtrykkeligt som en Begjering af Regjeringen, saa er det maaskee min Feil, at jeg ikke har stillet et Ændringsforslag, men overladt det til den ærede Forslagsstiller, som med saa megen Interesse har taget sig af denne Sag; thi jeg er fuldkommen enig med ham, og Grunden, hvorfor der ikke strax blev begjert 800,000 Rbd. i stedet for 600,000 Rbd. som er opført, er ikke alene den, at jeg frygtede for at begjere mere end hvad der var høist nødvendigt under nærværende Omstændigheder, men det er ogsaa i særdeleshed den, at, som Omstændighederne forelaae, da Sagen var hos den ærede Forslagsstiller, som har gaaet Regjeringen tilhaande i denne Anledning om en jydsk Dampskibsart, troede man foreløbigt at kunne begynde med 600,000 Rbd., af den Grund, at

man endnu ikke havde opgivet Haabet om at Sagen kunde komme i Gang, som privat Entreprise og at Regjeringens Tilskud da kunde indskrænke sig til at tage en passende Deel af Actierne.

Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om det Hensigtsmæssige i udtrykkeligt at opføre en Sum paa den aarlige Finantslov til uforudseete Udgifter, da maa det først være mig tilladt at gjentage, hvad jeg allerede ved en tidligere Leilighed, saavidt jeg mindes strax, da denne Sag var til første Behandling, fremhævede, at der kun er begjert 800,000 Rbd. nu, fordi jeg vidste, at inden Finantsloven blev endelig vedtagen, saa vilde der være Thinget forelagt et Lovudkast, som gif ud paa at begjere en betydelig Deel af denne Sum til et specielt Tiemed, hvorved Summen til uforudseete Udgifter vilde betydeligt formindskes. Dette Lovudkast nemlig om Skadeserstatning til Jylland haaber jeg at kunne have færdigt paa Mandag eller Tirsdag og forelægge Thinget, og deraf vil da fremgaae, at en meget betydelig Deel, ja den største Deel af de 800,000 Rbd. vil komme til at anvendes i det af mig angivne Tiemed. Jeg skal imidlertid, saa længe Sagen endnu ikke er moden til at forelægges, ikke strax udtale mig om en bestemt Sum. Saaledes som den ærede Ordfører udviklede Udvalgets Anskuelse om denne Sag, saa er den iøvrigt for Regjeringen af mindre praktisk Betydning, thi vi have aldrig tænkt os, at den Omstændighed, at der i Finantsloven blev bevilget et Beløb til uforudseete Udgifter, skulde formindskke Regjeringens Ansvar med Hensyn til Anvendelsen af dette Beløb, da det ligger i Sagens Natur, at Anvendelsen af hvad der er opført til uforudseete Udgifter, maa Regjeringen forsvare, og navnlig ligesaavel være betænkt paa at forsvare enhver enkelt Udgift, som deraf bestrides, som om man skulde ved en særlig Tillægsbevilling erhverve Rigsdagens Samtykke dertil.